

rodiče můžeme svým dětem pomáhat vstřípit si zvyk a moc ranní modlitby.

Také své děti můžeme učit, aby využívaly moudře svůj čas. Příležitostně budeme muset zakročit, tak jako Sonya Carsonová, a laskavě, ale pevně omezit čas dětí u televize a dalších elektronických zařízení, která v mnoha případech okupují jejich život. Místo toho budeme možná muset přesměrovat jejich čas k produktivnějším činnostem zaměřeným na evangelium. Zpočátku se možná setkáme se vzdorem a reptáním, ale podobně jako Sonya Carsonová musíme mít vizi a držet se jí. Jednou tomu, co jsme udělali, děti porozumějí a budou za to vděčné. Pokud to neuděláme my, tak kdo to udělá?

Všichni se můžeme ptát: dostávají naše děti to nejlepší z našeho duchovního, duševního a tvořivého úsilí, nebo dostávají jen zbytky času a talentů poté, co jsme ze sebe dali všechno církevnímu povolání nebo svému zaměstnání? Nevím, zda v životě, který přijde, přežijí tituly, jakými jsou biskup nebo presidentka Pomocného sdružení, ale vím, že tituly manžela a manželky, otce a matky přetrvají a budou ctěny ve světech bez konce. To je jeden z důvodů, proč je velmi důležité cítit své zodpovědnosti rodiče zde na zemi – abychom se mohli připravit na ještě větší, ale podobné zodpovědnosti v životě, který přijde.

Jako rodiče můžeme postupovat s ujištěním, že Bůh nás nikdy nepustí. Bůh nám nikdy nedá žádnou zodpovědnost, aniž by nám nabídl božskou pomoc – to mohu dosvědčit. Kéž se ve své božské úloze rodiče staneme ve spolupráci s Bohem těmi hlavními učiteli evangelia a příklady svých dětí, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZ

1. Viz Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

Starší Jörg Klebingat
Sedmdesátník

Přistupte k trůnu Božímu se sebedůvěrou

Využíváním Usmíření Ježíše Krista můžete začít zvyšovat své duchovní sebedůvěry ještě dnes, jste-li ochotní naslouchat a jednat.

Jak byste na stupnici od 1 do 10 ohodnotili svou duchovní sebedůvěru před Bohem? Máte osobní svědectví o tom, že vaše současné oběti jako Svatého posledních dnů jsou dostatečné pro získání věčného života? Můžete si ve svém nitru říci, že je s vámi Nebeský Otec spokojen? Jaké myšlenky by vám přišly na mysl, kdybyste měli mít za minutu osobní pohovor se Spasitelem? Převažovaly by ve vašem sebehodnocení hříchy, výčitky a nedostatky, nebo byste prostě pociťovali radostné očekávání? Podívali byste se Mu do očí, nebo byste uhýbali pohledem? Přešlapovali byste u dveří, nebo byste k Němu přistoupili se sebedůvěrou?

Vždy, když se protivníkovi nedaří přesvědčit nedokonalé, leč snaživé Svaté, jako jste vy, aby se zřekli své víry v osobního a milujícího Boha, zapojí své podlé taktiky, aby vás od Boha co nejvíce vzdálil. Protivník ví, že víra v Krista – taková, která přináší stálý proud láskyplných milosrdenství, a dokonce i mocné zázraky – jde ruku v ruce s osobním ujištěním, že se vždy snažíte zvolit si to správné. Proto se snaží získat přístup do vašeho srdce,

aby vám mohl podsouvat lži – lži o tom, že Nebeský Otec je z vás zklamaný, že Usmíření je nedosažitelné, že ani nemá cenu se snažit, že všichni ostatní jsou lepší než vy, že nejste způsobilí, a tisíce dalších verzí týchž zlých myšlenek.

Dokud budete takovýmto hlasům dovolovat, aby drásaly vaši duši, nemůžete přistoupit k Božímu trůnu s opravdovou sebedůvěrou. Ať děláte cokoli, modlíte se za cokoli nebo máte jakoukoli naději v zázraky, vždycky zbudete dost pochybností o sobě samých, jež budou ukrajovat z vaší víry – ne z vaší víry v Boha, ale z důvěry v sebe sama. Takovýto způsob života podle evangelia není ani příjemný, ani moc zdravý. A hlavně je úplně zbytečný! Zda se rozhodnete to změnit, je pouze a jen na vás.

Rád bych uvedl šest praktických doporučení, která – budete-li jich dbát – rozptýlí tyto zlé hlasy a znovu vám vrátí ono pokojné ujištění a duchovní sebedůvěru, které můžete mít, pokud jen budete chtít. Bez ohledu na to, jak jste se ohodnotili na stupnici od 1 do 10, využíváním Usmíření Ježíše Krista můžete začít zvyšovat své duchovní

sebevědomí ještě dnes, jste-li ochotní naslouchat a jednat. Budu promlouvat směle a v naději, že vás povznesu a neurazím.

1. *Ujměte se zodpovědnosti za své duchovní blaho.* Přestaňte svádět vinu na druhé nebo na okolnosti, přestaňte se ospravedlňovat a přestaňte hledat výmluvy, proč se možná plně nesnažíte být poslušní. Přijměte fakt, že jste „svobodni podle těla“ a „svobodni, [abyste] si zvolili svobodu a věčný život“. (2. Nefi 2:27.) Pán zná dokonale vaši situaci, ale také velmi dobře ví, zda jste se jednoduše nerozhodli, že nebudete žít plně podle evangelia. Je-li tomu tak, buďte natolik upřímní, abyste si to přiznali, a snažte se být dokonalí tak, jak vám to okolnosti dovolují. *Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když se ujímáte zodpovědnosti za vlastní duchovní blaho tím, že každý den využíváte Usmíření Ježíše Krista.*

2. *Ujměte se zodpovědnosti za své fyzické blaho.* Vaše duše sestává z těla a ducha. (Viz NaS 88:15.) Živení ducha a zároveň zanedbávání těla, které je chrámem, vede většinou k duchovnímu nesouladu a sníženému sebevědomí. Pokud nejste ve formě a pokud

se ve svém těle necítíte dobře a můžete s tím něco udělat, tak to udělejte! Starší Russell M. Nelson učil, že máme „považovat své tělo za chrám, který patří jen nám“, a že máme „dbát na svou stravu a cvičit, abychom byli v dobré kondici“. („Jsme děti Boží“, *Liahona*, leden 1999, 103.)

President Boyd K. Packer učil, že „náš duch a naše tělo jsou spojeny takovým způsobem, že se tělo stává nástrojem mysli a základem osobnosti“. („The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character“, [freeside Církevního vzdělávacího systému, 2. února 2003], 2; speeches. byu.edu.) Proto prosím dobře zvažujte, co jíte a hlavně v jakém množství, a pravidelně tělu dopřávejte fyzickou aktivitu, kterou potřebuje a kterou si zaslouží. Jste-li toho fyzicky schopní, rozhodněte se dnes, že budete pánem ve vlastním domě, a začněte s pravidelným a dlouhodobým cvičebním programem přizpůsobeným vašim schopnostem a spojeným se zdravějším stravováním. *Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když váš duch za pomoci Spasitele skutečně ovládá vašeho přirozeného člověka.*

3. *Učiňte součástí svého života dobrovolnou a zcela upřímnou poslušnost.* Uznejte, že nemůžete milovat Boha, aniž byste milovali také Jeho přikázání. Spasitelovo měřítko je jasné a prosté: „Milujete-li mne, přikázání [má zachovávejte].“ (Jan 14:15.) Selektivní poslušnost přináší selektivní požehnání a zvolit si něco špatného místo něčeho horšího je stále špatné rozhodnutí. Nemůžete se dívat na špatný film a očekávat, že se budete cítit ctnostně proto, že jste se nedívali na *obzvlášť* špatný film. Věrné dodržování některých přikázání neospravedlňuje zanedbávání jiných. Jak pravdivě pronesl Abraham Lincoln: „Když konám dobro, cítím se dobře. Když jedním špatně, cítím se špatně.“ (William H. Herndon a Jesse William Weik, *Herndon's Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 vols. [1889], 3:439.)

A také konejte správné věci z těch správných důvodů. Pán, který „požaduje srdce a ochotnou mysl“ (NaS 64:34) a který „je rozeznatelem myšlenek a záměrů srdce“ (NaS 33:1), ví, proč chodíte na shromáždění – zda jste přítomni

pouze fyzicky, nebo zda Její opravdu uctíváte. Nemůžete v neděli zpívat: „Ó, Babylone, Babylone, musíme jít“ a poté o chvíli později opět vyhledávat či tolerovat jeho společnost. („Ó, vy, starší Izraele“, ZNPPD 2, č. 98.) Pamatujte, že nedbalost v duchovních otázkách nikdy nebyla štěstím. Postarejte se, aby se Církev a znovuzřízené evangelium staly celým vaším životem, a ne pouze součástí vašeho vnějšího či společenského života. Pokud si dnes vyvolíte, komu budete sloužit, tak dokud podle toho nezačnete žít, jedná se pouze o uctívání rty. (Viz Jozue 24:15.) *Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když se ze správných důvodů upřímně snažíte vést oddaný život, navzdory svým nedokonalostem!*

4. Naučte se opravdu velmi důkladně a rychle činit pokání. Jeli-kož Usmíření Ježíše Krista je velmi praktická věc, měli byste z něj čerpat hojně 24 hodin denně, neboť se nikdy nevyčerpá. Přijímejte Usmíření Ježíše Krista a pokání jako něco vítaného, co má být denně užíváno podle nařízení Velkého lékaře. Vytvořte si postoj nepřetržitého šťastného a radostného pokání tím, že si ho zvolíte jako svůj životní styl. Až tak učiníte, vyvarujte se pokušení odkládat ho na později a neočekávejte, že vás bude svět povzbuzovat. Zatímco stále hledíte ke Kristu, dbejte více na to, co si o vás myslí On, a nechte důsledky plynout. *Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když dobrovolně a radostně činíte pokání z malých i velkých hříchů*

tím, že neustále využíváte Usmíření Ježíše Krista.

5. Naučte se opravdu velmi dobře odpouštět. „Já, Pán, odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je požadováno, abyste odpouštěli všem lidem.“ (NaS 64:10.) Odpouštějte všem, všechno, pořád, nebo se o to alespoň snažte, a tím umožněte, aby vám odpuštění vstoupilo do života. Nechovejte k nikomu zášť, nebudte urážliví, odpouštějte a rychle zapomínejte a nikdy si nemyslete, že se vás toto přikázání netýká. *Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když víte, že Pán ví, že nechováte vůči žádné jiné duši špatné pocity.*

6. Přijímejte zkoušky, zklamání a „překvapení“ jako součást své smrtelné existence. Pamatujte, že jste zde proto, abyste byli zkoušeni, „[aby bylo viděti, budete-li] činiti všechny věci, jež [vám] Pán, [váš] Bůh, přikáže“ (Abraham 3:25) – a dovolu, abych k tomu přidal: „za všech okolností“. Miliony vašich bratrů a sester byly nebo právě jsou zkoušeny, tak proč byste vy měli být výjimkou? Některé zkoušky přicházejí kvůli vlastní neposlušnosti nebo nedbalosti. Jiné zkoušky přicházejí kvůli nedbalosti druhých nebo zkrátka proto, že toto je padlý svět. Když tyto zkoušky přijdou, protivníkovi přívrženci začnou rozhlášovat, že jste udělali něco špatně a že toto je trest a projev toho, že vás Nebeský Otec nemiluje. Ignorujte to! Místo toho se pokuste vyloudit úsměv, pohledte k nebi a řekněte: „Chápu, Pane. Víím, o co jde. Jde o příležitost, abych se osvědčil, že ano?“ Poté s Ním začnete pracovat na tom, abyste úspěšně vytrvali až do konce. Duchovní sebedůvěra roste tehdy, když se smíříte s tím, že „zkoušky a soužení často přicházejí do života kvůli tomu, co [děláte] správně“. (Glenn L. Pace, „Crying with the Saints“ [Brigham

Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu.)

Jako prezident Ukrajinské misie Kyjev jsem se jednou zeptal jedné z nevěrnějších sester, proč je na sebe tak tvrdá, proč se vždycky bičuje i za ty nejmenší nedostatky. Její odpověď byla typickým příkladem toho, když někdo naslouchá špatnému hlasu. Řekla: „Aby mě pak nemohl bičovat nikdo jiný.“

Bratři a sestry, moje rada této sestře misionářce je i radou pro vás: uznávejte své slabosti a stavte se jim čelem, ale nebuďte jimi paralyzováni, protože některé z nich budou vašim společníkem až do doby, než opustíte tento svět. Bez ohledu na váš současný stav, ve chvíli, kdy se dobrovolně rozhodnete pro upřímné, radostné, každodenní pokání tím, že se budete zkrátka snažit dělat to nejlepší a být co nejlepší, Spasitelovo Usmíření vás bude jakoby obklopotvat a provázet, ať půjdete kamkoli. Budete-li žít tímto způsobem, můžete si vskutku „udržovat odpuštění hříchů svých“ (Mosiáš 4:12) každou hodinu každého dne a každou vteřinu každé minuty, a díky tomu být *neustále* zcela čistí a přijatelní před Bohem.

Máte obrovskou výsadu, že pokud chcete, můžete dnes nebo brzy sami pro sebe zjistit, že Bůh je s vámi i navzdory vašim nedostatkům spokojen. Svědčím o milujícím Spasiteli, který od nás očekává, že budeme žít podle příkázání. Svědčím o milujícím Spasiteli, který touží po tom, aby mohl udělovat svou milost a milosrdenství. Svědčím o milujícím Spasiteli, který se raduje, když každý den využíváme Jeho Usmíření s klidným a šťastným ujištěním, že jdeme správným směrem. Svědčím o milujícím Spasiteli, který touží po tom, aby vaše sebedůvěra v přítomnosti Boží rostla. (Viz NaS 121:45.) Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Eduardo Gavarret
Sedmdesátník

Ano, Pane, budu Tě následovat

Pán nás vyzývá různými slovy: „Pojďte ke mně“, „Následujte mne“, „Kráčejte se mnou“. Ve všech případech je to výzva k činu.

Neboť vizte, Pán dává všem národům z jejich vlastního národa a jazyka, aby učili slovu jeho, ano, v moudrosti.¹ Dnes se tento verš naplnil znovu, neboť jsem dostal příležitost vyjádřit své pocity v rodném jazyce.

Psal se rok 1975 a já jsem sloužil jako mladý misionář v Uruguayské/Paraguayské misii. Během prvního měsíce na misi vedoucí zóny připravili hru, pomocí níž znázornili jednu zásadu evangelia. Každému misionáři v zóně zavázali oči a řekli, že se máme vydat do kulturního sálu. Měli jsme následovat hlas jednoho konkrétního vedoucího – hlas, který jsme slyšeli předtím, než jsme se vydali na cestu. Byli jsme ale varováni, že cestou uslyšíme další hlasy, které se nás budou snažit zmást a svést nás na scestí.

Po několika minutách hluku, mluvení a – uprostřed toho všeho – hlasu, který říkal: „Následuj mne“, jsem si byl jistý, že následuji ten správný hlas. Když jsme došli do kulturního sálu kaple, byli jsme požádáni, abychom si sundali pásku z očí. Když jsem to udělal, zjistil jsem, že jsou tam dvě skupiny a já jsem v té, která následovala

nesprávný hlas. „Zněl velmi podobně jako ten správný,“ pomyslel jsem si.

Tento zážitek, který se odehrál před 39 lety, na mě hluboce zapůsobil. Řekl jsem si: „Nikdy už nebudu následovat nesprávný hlas.“ A pak jsem si řekl: „Ano, Pane, budu následovat Tebe.“

Chci vám vyprávět tento zážitek v souvislosti s tím, k čemu nás Spasitel láskyplně vyzývá:

„Já jsem ten dobrý pastýř, a známť ovce své. ...

Ovceť mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne.“²

Výzva „následovat Ho“ je ta nejjednodušší, nejpřímější a nejmocnější výzva, kterou můžeme obdržet. Zaznívá jasným hlasem, který si nelze splést.

Pán nás vyzývá různými slovy: „Pojďte ke mně“, „Následujte mne“, „Kráčejte se mnou“. Ve všech případech to není pasivní výzva; je to výzva k činu. Je adresována všem lidem tím, kdo je Prorok proroků, Učitel učitelů, Syn Boží, Mesiáš.

Výzva „Pojďte ke mně“

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“³